

ז'ורז' ביזה נולד בשכונת מגורים צפונית לפריז, למשפחה מוסיקלית אשר העניקה לו מגיל מאד צעיר את היסודות בחינוך מוסיקלי.

אביו היה מורה לזמרה ומלחין, ואמו הייתה פסנתרנית מאד מוכשרת. ז'ורז' בן הארבע נהג לשמוע מבעד לדלת חדרו את שיעורי המוסיקה שאביו ניהל בביתו, כאשר אחנו הצמודה לדלת מאזינה לזמרת התלמידים. הוא אף הפתיע את אביו ביכולת ההתמצאות בכתיבה ובקריאת תווים עוד בטרם הכיר את אותיות האלף-בית. כבן יחיד להוריו קבל את מלוא תשומת הלב והטיפוח הראויים לילד כה מוכשר. ואמנם, כשרונו הרב הוביל לקבלתו לקונסרבטוריון של פריס והוא רק בן תשע, מאורע חסר תקדים בתולדות הקונסרבטוריון.

ביזה למד הלחנה ופסנתר ונחשב לפסנתרן מבטיח. בגיל 17 כתב את הסימפוניה הראשונה שלו.

בשנת 1857 זכה ביזה ב"פרס רומא" היוקרתי, מלגה שאפשרה לו ללמוד הלחנה במשך שלוש שנים בבירה האיטלקית.

מאוחר יותר משחזר לפריז החל בהלחנת אופרות, התפרנס משיעורי פסנתר, מעיבוד יצירות של מלחינים אחרים ומהעתקת תווים להוצאות לאור.

בשנת 1869 הוא נישא לז'נביב הלוי, בתו של מורו להלחנה בקונסרבטוריון ז'ק הלוי. כאשר פרצה המלחמה בין צרפת לפרוסיה, גויס ביזה לצבא הצרפתי.

אל פסגת יצירתו הגיע ביזה עם האופרה "כרמן", בשנת 1875.

היא כונתה בפי רבים "כליל השלמות" בשל המלודיות הקליטות והתזמור הנועז והחדשני. למרות זאת בכורת האופרה הייתה כשלון חרוץ, והיא הורדה מהבמה.

בעקבות כשלון האופרה, נתערערה בריאותו של ביזה אשר סבל מזה שנים רבות מדלקת שקדים; הוא עבר שני התקפי לב ושלושה חדשים לאחר בכורת "כרמן" מת ז'ורז' ביזה בגיל 36.

במותו הצטרף ביזה לשורת מלחינים אשר נפטרו בגיל צעיר – כמו מוצרט ושוברט – אשר זכו לתהילת עולם אך חדשים ספורים לאחר מותם. ואמנם, רבות מן היצירות שלא זכו להצלחה בימי חייו של ביזה, כמו הסוויטה "הנערה מארל", והסימפוניה הראשונה, נחשבות לנכס; צאן ברזל של המוסיקה האמנותית באולמי הקונצרטים.